

L'angoixa per la gran injustícia

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 20 d'octubre de 2019
Amigues, amics,

Són les 10 en punt de la nit quan, amb mà tremolosa, començo a teclejar aquestes ratlles que em sembla que no seran gaires. Acabo de deixar les notícies de TV3 amb les imatges de tot el que està passant arreu de Catalunya. Manifestacions a dojo, tallades de vies de comunicació, fogueres enmig del passeig de Gràcia de Barcelona, càrregues policials a Tarragona, Girona o Lleida. És tot un poble en peu de guerra sense armes; les tenen els repressors. No es tracta dels quatre esbojarrats que provocaven aldarulls al final de manifestacions i celebracions, no. Ara és tot un poble encapçalat pels joves que es rebel·la contra la injustícia. Així com tenim dret a no obeir les lleis injustes, també tenim dret a sortir al carrer quan la injustícia és massa grossa i toca el cor dels catalans ben nascuts, aquí o allà on sigui. Què s'han cregut, el Pedro Sánchez, el Marlaska i aquella colla de jutges i acusadors amb afany de venjança?

No sé si l'angoixa em ve de la GRAN INJUSTÍCIA o de no poder ser al bell mig d'aquestes manifestacions que encara deuen estar enceses. Vell i coix voldria estar al mig de les flames, dels que corren, voldria tenir vint anys per enfrontar-me als policies. Jo no els llençaria res, però m'hi encararia. Europa diu que si no hi ha violència, no intervindrà en el "cas català"; quina vergonya! De violència ja n'hi ha hagut, per part de l'Estat. Què volen, que siguem els ciutadans de Catalunya els que generem violència? La immensa majoria no volem provocar violència, som un moviment pacífic d'alliberament. Però, davant la injustícia i la violència dels altres, qui pot garantir que tots estiguem disposats a rebre sense tornar-nos-hi? Això és el que voldrien els malvats de

l'Estat que usen la violència judicial i policíaca gratuïtament.

Cinc marxes pacífiques van caminar des de quatre punts de Catalunya i van confluïr a Barcelona divendres. Farem manifestacions sense aturador, paraltzarem el país si cal. Des del punt de vista econòmic és molt més greu el dèficit fiscal que patim des de fa molts anys que un mes d'aturada de l'activitat econòmica; ho ha dit el president de la Cambra de Comerç de Barcelona. No hem de tenir por de res que vingui de l'Estat espanyol; és un Estat decadent que fa aigües per totes bandes: l'econòmica, la política, la jurídica, la moral, la social i de tota mena. Ja sé que és molt fàcil dir-ho assegut davant l'ordinador, però és el que jo puc fer, dir el que dic. Crec en el valor de la paraula com crec en el valor i el coratge dels compatriotes que aquests dies surten al carrer demanant justícia i jugant-se el tipus i, potser, la llibertat. El monstre maligne de l'Estat anirà a per totes i tots, però no podem deixar passar aquesta oportunitat que ells mateixos, dèbils mentals, ens ofereixen. Direu que dic coses ofensives però, també pot ser, que si no les dic ara, no les diré mai més.

Endavant patriotes coratjosos. Ara o mai! Les futures generacions us ho agrairan com agrairan el sacrifici dels presos i exiliats polítics, tots els represaliats i perseguits per la injustícia de l'odi i la revenja. Visca Catalunya lliure!

Vostre, Josep M. Boixareu Vilaplana